

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prostepeni, krivični po sudiji Dragiši Baletiću, kao sudiji pojedincu, uz učešće Joksimović Maje, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog Andrijašević Živka, iz Podgorice, zbog krivičnog djela uvreda iz čl.195 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, odlučujući po privatnoj tužbi privatnog tužioca Momira Djurovića iz Podgorice od 03.07.2007.godine, koju je na glavnom pretresu zastupao punomoćnik privatnog tužioca adv. Sefer Medjedović, nakon glavnog i javnog pretresa, održanog dana 25.01.2010.godine, u prisustvu privatnog tužioca Momira Djurovića, njegovog punomoćnika adv. Sefera Medjedovića, okrivljenog Andrijašević Živka i njegovog branioca adv. Petra Kankaraša, donio je i dana 27.01.2010.godine javno objavio

PRESUDU

Okrivljeni: Andrijašević Živko, od oca Mila i majke Olge, rođene Keilj, rođen 24.02.1967.godine u Baru, nastanjen u ul. 24 Novembra br.8, oženjen, otac jednog djeteta, zaposlen na filološkom fakultetu u Nikšiću, dobrog imovnog stanja.

KRIV JE

Zato što je:

U nedeljniku "Monitor" br.869 od 15.06.2007.godine, u članku pod nazivom "Mizerija", uvrijedio privatnog tužioca, na način što je u pomenutom tekstu, a povodom naučnog skupa održanog u Crnogorskoj akademiji nauka i umjetnosti, o jezičkoj situaciji u Crnoj Gori, privatnog tužioca predstavio kao primjera i pripadnika mizerije višeg reda čiji pripadnik predstavlja opaku društvenu pojavu, jer je njegova mizerija prenosiva s obzirom na svoj društveni uticaj, koja posjeduje originalnost i tipološku različitost i da je privatni tužilac propagator mizerije kao poželjnog ponašanja čije pokazivanje je višestruko znakovito, a za onog koji je pokazuje i korisno i da je sramota za Crnogorsku akademiju nauka i umjetnosti da se njen predsjednik ponaša kao potuljeni činovnik koji referiše partiskim prvacima i od njih prima sugestije (direktive) o budućim aktivnostima akademije.

- čime je počinio krivično djelo uvreda iz čl.195 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika

- pa ga sud na osnovu citiranih zakonskih propisa, te čl.2,4,5,15,32,33,39 i 46 Krivičnog zakonika, kao i čl.199, 202 i 212 Zakonika o krivičnom postupku

OSUDJUJE

Na novčanu kaznu u iznosu od 1.000,00€ (hiljadu eura), koju kaznu je okrivljeni dužan platiti u roku od 3(tri) mjeseca od dana pravosnažnosti ove presude.

Ako okrivljeni ne plati novčanu kaznu u određenom roku sud će novčanu kaznu zamijeniti kaznom zatvora, tako što će za svakih započetih 25,00€ novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora, s tim što kazna zatvora ne može biti duža od 6(šest) mjeseci.

Privatni tužilac se, shodno čl.212 ZKP-a upućuje da svoj imovinsko pravni zahtjev može ostvariti u parničnom postupku, budući da ovaj postupak ne pruža dovoljno osnova ni za njegovo djelimično ni za njegovo potpuno dosudjenje.

Dužan je okriviljeni da na ime troškova krivičnog postupka - paušala plati ovome sudu novčani iznos od 50,00€, dok je privatnom tužiocu, na ime troškova krivičnog postupka okriviljeni dužan platiti iznos od 337,50€, a sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Privatnom tužbom privatnog tužioca Djurović Momira koju je podnio preko svog punomoćnika adv. Sefera Medjedovića dana 03.07.2007.godine okriviljenom Andrijašević Živku stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela kleveta iz čl.196 st.2 Krivičnog zakonika Crne Gore.

U završnoj riječi punomoćnik privatnog tužioca adv. Sefer Medjedović je naveo da je nakon okončanog glavnog pretresa i izvedenih dokaza može sa punom sigurnošću reći da je okriviljeni počinio krivčno djelo kleveta iz čl.196 st.2 Krivičnog zakonika CG zato što je u članku pod nazivom mizerija objavljen u monitoru br.869 od 15.06.2007.godine iznio niz klevetničkih tvrdnji na račun privatnog tužioca Momira Djurovića, koji su duboko povrijedili njegovu ličnost, čast , ugled, dostojanstvo kao i njegov lični i porodični integritet. Dalje je istakao da su u svakom demokratskom društvu sve javne ličnosti podložne demokratskoj kritici, posebno od ljudi koji se bave i naukom, međutim, autor teksta nije imao pravo da vrijedja ličnost privatnog tužioca na način kako je to učinio u pomenutom članku nazivajući privatnog tužioca mizerijom višeg reda, koja nije rezultat oklonosti nego karaktera i da je privatni tužilac propagator mizerije kao poželjnog ponašanja. Predložio je sud da okriviljenog Andrijašević Živku oglasi krivim za predmetno krivično djelo i kazni po zakonu, kao i da se osudjujuća pravosnažna presuda objavi u nedjeljniku monitor i da sud usvoji imovinsko pravni zahtjev u iznosu od 50,000€ i da privatnom tužiocu nadoknadi troškove postupka.

U svojoj odbrani okriviljeni je naveo da kada je napisao da je mizerija da predsjednik Nacionalne akademije referiše šefovima političkih stranaka o toku jednog naučnog skupa, nije se doticao ličnosti predsjednika te akademije, već je kritikovao njegov postupak, odnosno jednu neprimjerenu i za takvu instituciju ponižavajuću pojavu. U članku mizerija, govorio je o jednoj pojavi, odnosno o unižavanju ugleda nacionalne institucije. U članku nije naveo ime predsjednika CANU-a već samo njegovu funkciju, što svjedoči da je njegova analiza usmerena prema jednom fenomenu, a ne prema jednoj ličnosti. Kao profesor univerziteta na taj način je htio da kritikuje i žigoše jednu pojavu, koja unižava dostojanstvo najviše Crnogorske institucije i koja predstavlja presedan u novijoj intelektualnoj istoriji Evrope. Kada je u tekstu naveo da je tužilac postupio kao potuljeni činovnik na to je mislio da je to vokalizam koji govorci da je riječ o skromnom činovniku, službeniku, a ne rukovodiocu jedne institucije. To je inače ruska riječ, a smisao i kontest je bio u smislu toga što izvještaj, rad podnose niži službenici, pa je taj izraz bio u tom smislu. Ponovio je da nije govorio o privatnom tužiocu kao ličnosti već je govorio o mizeriji kao pojavi koja je prisutna i o nekim mizerijama i koruptivnim radnjama koje su vezane za više i niže slojeve društva, odnosno za instituciju. Na glavnom pretresu od 25.01.2010.godine dodao je da se nije bavio privatnom ličnošću privatnog tužioca, već je opisivao jednu pojavu čiji je nosilac privatni tužilac.

U završnoj riječi branilac okrivljenog adv. Petar Kankaraš je naveo da ono što je učinio okrivljeni ne predstavlja krivično djelo klevete, a koje se vrši iznošenjem ili davanjem neistinitih navoda o nekoj osobi koji škode njenom časti i ugledu. Dalje je naveo da je bitno navesti ono što je izjavio okrivljeni a to je da je taj izraz upotrijebio za odredjene radnje privatnog tužioca kada je u vezi jezičke situacije u Crnoj Gori pozvao na razgovor predstavnike političkih partija od kojih je jedan došao, a privatni tužilac pošao na razgovor predstavniku jedne druge političke stranke. Istakao je da je suština spora to da li je okrivljeni kao naučnik, u ozbiljnoj naučnoj kritici jedne pojave koja je zapažena na području Crne Gore, imao naučnih razloga, a samim tim i pravo da upotrijebi taj izraz za ponašanje privatnog tužioca. Dodao je da ono što je uradio okrivljeni, učinio na korist Crne Gore, te da privatni tužilac mora da ima snage da podnese dostojanstveno i hrabro ono što mu predstavnik naroda kaže, a u korist tog naroda.

U završnoj riječi okrivljeni je u cijelosti prihvatio završne riječi svog branioca nemajući što da doda.

U dokaznom postupku u svojstvu svjedoka saslušan je privatni tužilac Momir Djurović, pročitan članak pod nazivom Mizerija objavljen u nedeljniku Monitor br.869 od 15.06.2007.godine, pročitan tekst objavljen u nedeljniku Monitor u broju od 22.06.2007.godine u rubrici pisma čitalaca koji je napisao privatni tužilac Momir Djurović i pročitan izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog izdat od strane Uprave policije PJ Bar br.24-03/3-245/09-9840/2 od 21.12.2009.godine.

U svom iskazu u svojstvu svjedoka privatni tužilac je naveo nije pročitao ružniji tekst o nekom u štampi, te da taj tekst ne stoji niti za njega niti za bilo koga iz njegove rodbine, a dok je čitao taj tekst preživljavao je stresove. Istakao je da nije mizerija, niti da je mizerija višeg reda, niti da je njegovo ponašanje bilo mizerno. Pored osoba sa kojima je razgovarao a koje su pomenute u spornom tekstu, razgovarao je i sa gospodinom Djukanovićem, gospodinom Vujanovićem i gospodinom Šturanovićem koji je tada bio predsjednik Vlade ,a motiv za razgovor sa tim osobama je bio taj što nakon održanog skupa na kojem je tema bila vezana za jezik i fame koja se nakon toga skupa digla u javnosti, donio odluku a u čemu ga je podržalo predsjedništvo akademije, da obavi razgovor sa svim liderima partija koje imaju predstavnike u Skupštini, kako bi ih upoznao sa dešavanjima na tom skupu. Dodao je da je tražio da stupi u kontakt sa predsjednicima političkih stranaka u Crnoj Gori, kao i sa predsjednikom Vlade i države i da uspostavi komunikaciju sa istima, jer Akademija nauka nema tu moć da svakog dovede kod sebe na razgovor, pa je iz tih razloga često išao na razgovore i imao komunikaciju sa predsjednikom države i Vlade, dok je ta komunikacija sa predsjednicima političkih partija bila rijetka. Istakao je da je predmet tih razgovora bilo dešavanje na tom skupu a da nisu razgovarali o jezičkoj situaciji, jer za to nije kvalifikovan da razgovara. Pojasnio je da treba razdvojiti neke organizacione poslove vezane za taj skup i same stručne teme koje su bile na tom skupu, a ono o čemu je razgovarao sa predsjednicima političkih partija i predsjednicima Vlade i države je o dešavanjima koja su bila vezana za taj skup i novinskih tekstova i natpisa koji su se nakon tog skupa pojavili u novinama, a ti razgovori nisu bili vezani za stručna pitanja koja su bila predmet tog skupa. Istakao je da okrivjeni nema pravo da ga naziva mizerijom i još jednom ponovio da je sa predsjednicima partija i države i Vlade razgovarao o halabuci koja se digla nakon tog skupa,a s obzirom da je CANU nacionalna akademija, koja je osnovana od strane Skupštine, smatrao je da ima neku vrstu obaveze i da je važno da iste upozna sa onim što se desilo na skupu, jer nakon tog skupa nisu imali pristup u medijima, odbijani su njihovi intervjuji, pa je s toga smatrao potrebnim da predstavnike u parlamentu

upozna sa onim što se dešavalo na skupu, a ne da sa njima priča o stručnim temama ili da im referiše o tim stručnim temama, što je van svake pameti.

U tekstu objavljenom u nedeljniku "Monitor" u broju 869 od 15.06.2007.godine pod nazivom Mizerija, okriviljeni je izmedju ostalog naveo da neke ljude okolnosti primoraju na mizeriju, ali ima i onih čija je mizerija posledica karaktera, a ne okolnosti i da je gotovo pravilo da oni koji su na mizeriju primorani, najčešće se trude da je ukriju, dok oni drugi, gotovo da ne osjećaju nelagodu kada se njihova mizerija vidi. Okriviljeni je u daljem tekstu naveo da postoje dvije vrste mizerije i to mizerija nižeg i višeg reda, koja podjela je izvedena na osnovu socijalne pripadnosti njenih nosilaca. Mizerija višeg reda je mnogo opasnija. Mizerni čovjek koji pripada višem ili najvišem socijalnom sloju predstavlja opaku društvenu pojavu, prvenstveno zbog toga što je njegova mizerija prenosiva, a imajući u vidu društveni uticaj mizernog elitiste on postaje i propagator mizerije kao poželjnog ponašanja. Kada je on poželjan na tom visokom socijalnom nivou, što ne bi bila poželjna i njegova mizerija, a poželjna mizerija se ne skriva, jer je suludo skrivati nešto što je prestižno. Okriviljeni je u tekstu dalje naveo da je pokazivanje mizerije više vrijednosti višestruko znakovito, a za onog koji je pokazuje i korisno. Iстicanjem sopstvene mizerije, ljudi višeg reda na taj način šalju poruku onima koji su ih na taj položaj uzdigli, pokazujući da su u svojoj mizeriji postojani. Moćni ljudi vole one čija je mizerija postojana, ono što je postojano ne može da iznevjeri. Mizerija višeg reda posjeduje originalnost i tipološku različitost, pa se potreba za istraživanjem prosto nameće. Prvi dio teksta okriviljeni zaključuje riječima " evo jednog primjera takve mizerije". U nastavku okriviljeni je opisao ponašanje privatnog tužilaca ističući da je ovaj nakon skupa o jeziku pozvao na razgovor predsjednike svih parlamentarnih stranaka da bi se kako je u saopštenju navedeno "važne stvari u Crnoj Gori usmjerile prema demokratskim, tolerantnim i civilizovanim okvirima". Okriviljeni je u tekstu dalje naveo da su se neki od političkih prvaka odazvali pozivu predsjednika Crnogorske akademije i nauka Momira Djurovića, dok drugi nisu pa im je privatni tužilac išao na kanabe - u sjedište partije. Okriviljeni u tekstu dalje ističe "nije li sramota za CANU da se njen predsjednik ponaša kao potuljeni činovnik koji referiše partiskim prvacima i od njih prima sugestije (direktive) o budućim aktivnostima akademije". Na kraju teksta okriviljeni zaključuje sa konstatacijom " samo jedna riječ - mizerija".

Iz teksta privatnog tužilaca objavljenog u nedeljniku "Monitor" od 22.06.2007.godine u rubrici pisma čitalaca proizilazi da se privatni tužilac obratio uredniku nedeljnika "Monitor", a povodom teksta koji je u broju 869, objavio Andrijašević Živko pod nazivom "Mizerija" u kojem je izmedju ostalog navedeno da je u predmetnom tekstu izvršena analiza njegovog karaktera , moralnih normi i neshvatljivog grubog vrijedjanja njegove ličnosti, te da je u tom tekstu objavljeno ono što su oni htjeli da čuju, a ne ono što je govorio. Privatni tužilac u pismu dalje navodi da teško može da povjeruje da tekst po nazivom Mizerija može biti objavljen u cijenjenom listu "Monitor" iz razloga što se isti ne ukazuje na fenomen koji se dešava u našem društvu već predstavlja pamflet kojim se grubo želi moralno diskreditovati i vrijedjati ličnost privatnog tužilaca.

Na osnovu ocjene navoda optužbe, odbrane okriviljenog, te svih provedenih dokaza, kako pojedinačno tako i u njihovoj medjusobnoj povezanosti sud je na nesumnjiv način utvrdio da je okriviljeni Andrijašević Živko počinio krivično djelo uvreda iz čl. 195 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, pa ga je sud za isto oglasio krivim, krivično pravno odgovornim i izrekao mu novčanu kaznu kao u izreci presude.

Naime, okriviljeni nije sporio da je u nedeljniku "Monitor" u broju 869 od 15.06.2007.godine objavio tekst pod nazivom "Mizerija" i da je sadržina tog teksta onakva kako je on napisao, ali je istakao da nije imao namjeru da vrijedja privatnog tužioca, niti se bavio njegovom ličnošću, već da mu je namjera bila da opiše jednu pojavu koja je nažalost prisutna u Crnogorskom društву, a čiji je nosilac i privatni tužilac, te da on kao naučni radnik ima pravo da se bavi takvim duštvenim pojavama.

Medjutim, imajući u vidu sadržinu samog teksta kao i njegovu kompoziciju, po nalaženju ovog suda, nameće se nesporan zaključak da namjera okriviljenog nije bila samo da opiše mizeriju kao društvenu pojavu, već je u tekstu privatnog tužioca predstavio kao pripadnika mizerije višeg reda, propagatora takve mizerije, a da je tako proizilazi iz kompozicije samog teksta, gdje okriviljeni u prvom djelu teksta pravi neku vrstu uvoda opisujući da postoje dvije vrste mizerije i to mizerija nižeg i višeg reda, a da se podjela pravi prema socijalnoj pripadnosti njenih nosilaca. U tekstu okriviljeni dalje ističe da je mizerija višeg reda mnogo opasnija, da mizeran čovjek koji pripada višem socijalnom sloju predstavlja opaku društvenu pojavu i da postaje propagator mizerije kao poželnog ponašanja. Okriviljeni u tom djelu teksta dalje navodi da imajući u vidu društveni uticaj mizernog elitiste on postaje i propagator mizerije kao poželnog ponašanja, a kada je on poželjan što ne bi bila poželjna njegova mizerija, a poželjna mizerija se ne skriva, jer je suludo skrivati nešto što je poželjno. Okriviljeni je u ovom djelu teksta dalje naveo da je pokazivanje mizerije više vrijednosti višestruko znakovito, a za onog koji je pokazuje i korisno i da isticanjem sopstvene mizerije ljudi višeg reda na taj način šalju poruku onima koji su ih na taj položaj uzdigli, pokazujući da su u svojoj mizeriji postojani. Kao primjer takve vrste mizerije okriviljeni je u tekstu naveo ponašanje privatnog tužioca nakon naučnog skupa koji je održan u CANU a vezano za jezičku situaciju u Crnoj Gori, pa je nesporno da se sve naprijed navedeno odnosi na privatnog tužioca.

Naime, u navedenom tekstu okriviljeni je iznio niz uvredljivih riječi kojim privatnom tužiocu inputira da je pripadnik mizerije višeg reda i da je njen propagator, te da shodno tome predstavlja opaku društvenu pojavu jer je njegova mizerija prenosiva s obzirom na svoj društveni uticaj, te da je privatni tužilac propagator mizerije kao poželnog ponašanja, kao i da je sve to korisno za njega, koji takvu mizeriju pokazuje. Takodje je u tekstu okriviljeni za privatnog tužioca istakao da se isti ponaša kao potuljeni činovnik koji referiše partijskim prvacima i od istih prima direktive i sugestije o budućim aktivnostima akademije. Sadržaj samog teksta, po nalaženju ovog suda grubo vrijedja čast i ugled privatnog tužioca. Navodi iz spornog teksta kojima se privatnom tužiocu inputira da je mizeran, pripadnik mizerije višeg reda, propagator takve mizerije i da je njegova mizerija proizvod njegovog karaktera, a ne okolnosti, potuljeni partiski činovnik koji prima sugestije i direktive od partiskih prvaka ne može se smatrati kao opisivanje odredjene društvene pojave kako to predstavlja okriviljeni, već se sa njim uz veći stepen pretjerivanja i dozu poruge, koja prevazilazi okvire pristojnog, vrijedja čast i ugled tužioca. Imajući u vidu sve naprijed navedeno, te značenje riječi mizerija, kao i kompoziciju samog teksta u kojem je okriviljeni privatnog tužioca predstavio kao pripadnika i propagatora mizerije višeg reda, koja je posledica njegovog karaktera, a što sve ukupno predstavlja negativan sud o vrijednosti privatnog tužioca. Naime, po objektivnoj ocjeni tekst je uvredljiv i isti izražava nepoštovanje dostojanstva privatnog tužioca i njegovo omalovažavanje, a ovo polazeći od društvenog vrednovanja zaštite časti i ugleda i shvanjanja i običaja sredine, te imajući u vidu i sami smisao riječi mizerija koja u prenesenom smislu znači prezren čovjek, nitkov, čovjek za koga se kaže niko i ništa. Nesporno je pravo okriviljenog da kao naučni radnik ima pravo da se bavi kritikama određenih društvenih pojava i da na njih javno ukazuje, medjutim, okriviljeni se u tekstu nije bavio samo

određenom pojavom već se bavio i ličnošću privatnog tužioca između ostalog navodeći za privatnog tužioca da je njegova mizerija proizvod karaktera, a ne okolnosti. Na ovaj način okrivljeni je prekršio pravo na slobodu izražavanja kao fundamentalno ljudsko pravo, jer to pravo nosi u sebi i odgovornost i ograničenje, a koje se sastoji u tome da se načinom, odnosno provođenjem tog prava ne može vrijedjati čast, ugled i dostojanstvo ličnosti, a što je i smisao ustavnog određenja ovog prava i evropske konvencije o ljudskim pravima, koji smisao okrivljeni nije ispoštovao, niti se prema njemu dobrom jerno ponio.

U ovakvim radnjama okrivljenog stekli su se svi elementi bića krivnog djela uvreda iz čl.195 Krivičnog zakonika, a ne krivičnog djela kleveta iz čl.196 Krivičnog zakonika kako je to kvalifikovano u privatnoj tužbi. Budući da je djelo učinjeno putem medija, to je sud djelo kvalifikovao kao krivično djelo uvreda iz čl.195 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika.

U odnosu na počinjeno krivično djelo okrivljeni je postupao sa direktnim umišljajem, tj. bio je svjestan svog djela i htio je njegovo izvršenje. Da je tako proizilazi iz same kompozicije teksta, njegove sadržine i načina izražavanja, u kojem okrivljeni u tekstu prvo pravi neku vrstu uvoda, navodeći da postoje dvije vrste mizerije i to mizerije nižeg i višeg reda, te u drugom dijelu teksta predstavlja privatnog tužioca kao pripadnika i propagatora mizerije višeg reda.

Prilikom odučivanja o visini krivične sankcije koju će izreći okrivljenom, sud je cijenio sve okolnosti koje su od uticaja na visinu krivične sankcije, pa je na strani okrivljenog od olakšavajućih okolnosti cijenio porodične prilike - oženjen, otac jednog djeteta, imovno stanje okrivljenog, kao i činjenicu da okrivljeni ranije nije osudjivan, a što proizilazi iz izvoda iz kaznene evidencije za istog, dok otežavajućih okolnosti nije bilo. Sud je naprijed navedene olakšavajuće okolnosti cijenio kao osobito olakšavajuće, pa je okrivljenom ublažio kaznu i izrekao novčanu kaznu kao u izreci presude, nalazeći da će se i sa blažom kaznom od predviđjene na okrivljenog u dovoljnoj mjeri uticati da ubuduće ne čini krivična djela, čime će u potpunosti biti ostvarena svrha kažnjavanja, a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl.4 KZ CG.

Sud nije prihvatio zahtjev privatnog tužioca da se pravosnažna presuda o trošku okrivljenog objavi u nedeljniku "Monitor" jer je po ocjeni suda, izrečena novčana kazna dovoljna i adekvatna krivična sankcija okrivljenom za počinjeno krivično djelo.

Kako je okrivljeni oglašen krivim i kažnen, to ga je sud obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka - paušala u iznosu od 40.00€, koji je određen shodno dužini trajanja postupka, složenosti predmeta i imovinskim prilikama optuženog, a u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

Kako je privatni tužilac angažovao punomoćnika - adv. Sefera Medjedovića, to je sud obavezao okrivljenog da privatnom tužiocu na ime troškova krivičnog postupka nastalih angažovanjem punomoćnika plati iznos od 337.50€, a sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Naime, kako je za navedeno krivično djelo predviđena novčana kazna, to privatnom tužiocu za sastavljanje privatne krivične tužbe, shodno tarifnom broju 3 advokatske tarife pripada naknada troškova od 75.00€. Za pristup punomoćnika privatnog tužioca na dva održana glavna pretresa i to na dane 25.09.2009.godine i 25.01.2010.godine shodno tarifnom broju 1 advokatske tarife privatnom tužiocu pripada naknada troškova u iznosu od po 75.00 €, što po

ovom osnovu čini iznos od 150.00€. Kako je punomoćnik privatnog tužioca pristupio na odložene glavne pretrese i to na dane 27.01.2009.godine, 04.06.2009.godine i 11.12.2009.godine, shodno tarifnom broju 1 adyokatske tarife, to privatnom tužiocu po ovom osnovu pripada naknada troškova od po 37.50 €, što po ovom osnovu čini iznos od 112.50€, a što sve ukupno čini iznos od 337.50. Sud je odbio zahtjev punomoćnika privatnog tužioca za isplatu odnosno za naknadu troškova privatnom tužiocu nastalih na ime putnih troškova koje je imao njegov punomoćnik,a po osnovu 5 dolazaka u sudu iz Berana iz razloga što punomoćnik privatnog tužioca sudu nije dostavio nikakve dokaze o tim troškovima i o njihovom eventualnom iznosu.

Sa izloženog shodno čl.364 ZKP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana,27.01.2010.godine

ZAPISNIČAR
Joksimović Maja s.r.

SUDIJA
Dragiša Baletić s.r.

PRAVNA POUKA:

*Protiv ove presude dozvoljena je žalba
u roku od 8 dana od dana prijema iste,
Višem суду у Подгорици, а преko ovog suda.*

ZTO: Joksimović-Maja.